II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2020/1758,

28. august 2020,

millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2019/2238 kõrgel ellujäämismääral põhinevate ja vähese tähtsusega erandite osas Põhjamere teatavate põhjalähedaste liikide püügi puhul

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrust (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamerel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008, ([1]) eriti selle artiklit 11,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ([2]) eesmärk on kaotada järk-järgult tagasiheide kogu liidu kalanduses, kehtestades selliste liikide püügi lossimise kohustuse, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

(2) Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 9 on sätestatud asjaomases geograafilises piirkonnas teatavate liikide püügi suhtes kohaldatavaid kaitsemeetmeid sisaldavate mitmeaastaste kavade vastuvõtmine. Sellistes mitmeaastastes kavades täpsustatakse lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning võidakse anda komisjonile õigus täpsustada neid üksikasju liikmesriikide välja töötatud ühiste soovituste alusel.

(3) Määrusega (EL) 2018/973 on kehtestatud Põhjamere põhjalähedaste kalavarude mitmeaastane kava ning on komisjonile antud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada liikmesriikide koostatud ühiste soovituste alusel lossimiskohustuse üksikasju.

(4) Belgial, Taanil, Saksamaal, Prantsusmaal, Madalmaadel ja Rootsil on otsene huvi Põhjamere kalavarude majandamiseks. Pärast Põhjamere nõuandekomisjoniga ja pelaagiliste varude nõuandekomisjoniga konsulteerimist esitasid kõnealused liikmesriigid ja Ühendkuningriik 29. mail 2019 komisjonile ühise soovituse, mis käsitleb Põhjamere põhjalähedaste liikide suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasju. Kõnealust ühist soovitust muudeti 7. augustil 2019. Pärast neid ühiseid soovitusi võttis komisjon vastu delegeeritud määruse (EL) 2019/2238 ([3]).

([1]) ELT L 179, 16.7.2018, lk 1.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

([3]) Komisjoni 1. oktoobri 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/2238, millega täpsustatakse Põhjamerel teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ajavahemikus 2020–2021 (ELT L 336, 30.12.2019, lk 34).

(5) Asjaomased liikmesriigid ja Ühendkuningriik esitasid 8. novembril 2019 uue ühise soovituse delegeeritud määruses (EL) 2019/2238 esinevate mõningate vigade ja tahtmatute väljajätmiste parandamiseks.

(6) 8. novembri 2019. aasta ühises soovituses tehti ettepanek kohaldada kuni 31. detsembrini 2021 erandit norra salehomaari suhtes, mis on püütud põhjatraalidega, mis on varustatud noodapäraga, mille võrgusilma suurus on vähemalt 70 mm ja mis on varustatud sortimisvõrega (võresammuga kuni 35 mm). Tegemist on erandiga, mis põhineb positiivsel teaduslikul hinnangul, ([4]) mis oli lisatud ka eelmistesse tagasiheitekavadesse. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) märkis 2018. aastal, et seda erandit toetav teaduslik teave põhines kindlal lähenemisviisil ja laiemate laevastike puhul kasutatud valideerimistehnika oli mõistlik ([5]). Vaatamata sellele positiivsele teaduslikule taustale piirati delegeeritud määrusega (EL) 2019/2238 kõnealust erandit tahtmatult kuni 31. detsembrini 2020, kuigi selleks ei olnud teaduslikku alust. Kõnealust erandit tuleks seega kohaldada kuni 31. detsembrini 2021.

(7) Eespool nimetatud STECFi hinnangute põhjal sisaldab delegeeritud määrus (EL) 2019/2238 ekslikult ka hiljemalt 1. maiks 2020 esitatavat aruandluskohustust seoses erandiga norra salehomaari suhtes, mis on püütud põhjatraalidega, mis on varustatud noodapäraga, mille võrgusilma suurus on vähemalt 70 mm ja mis on varustatud sortimisvõrega (võresammuga kuni 35 mm). Seega tuleks kõnealune erand täiendavate andmete esitamise kohustusest välja jätta.

(8) Delegeeritud määrus (EL) 2019/2238 sisaldab atlandi merilesta püügi ja kaaspüügi ellujäämismääral põhineva erandi tahtmatut väljajätmist. 7. augustil 2019 esitatud ühises soovituses tehti ettepanek teha erand atlandi merilesta suhtes, mida püütakse lestaliste või tursklaste püügiks kasutatavate teatavate traalidega, mille võrgusilma suurus on vähemalt 90–99 mm ja millel on selektiivtraali paneel või mille võrgusilma suurus on vähemalt 80–99 mm. STECF täheldas, et ellujäämismäärad olid asjaomastes uuringutes erinevad (18–75 %), kusjuures eriti madalat taset täheldati väiksema suurusega atlandi merilesta puhul ([6]). Seetõttu oleks erand tulnud teha ainult kuni 31. detsembrini 2020, kuid artikli 6 lõikes 4 ei ole ekslikult seda täpsustatud. Lisaks peaks täiendavate andmete esitamise kohustus hõlmama ka seda erandit.

(9) 8. novembri 2019. aasta ühises soovituses tehti ettepanek lisada vähese tähtsusega erand hariliku molva püügile, mis toimub teatavate põhjatraalidega, mille võrgusilma suurus on vähemalt 120 mm.

(10) Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2018/2035 ([7]) on tehtud vähese tähtsusega erand kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku molva püügi suhtes ICESi 4. alapiirkonnas teatavate põhjatraalidega, mille võrgusilma suurus on vähemalt 120 mm. Kõnealune erand tehti liikmesriikide esitatud ja teaduslikus hinnangus kinnitatud teaduslike tõendite alusel ([8]). STECF märkis, et on mõistlik eeldada, et selektiivsuse parandamine soovimatu molvapüügi vähendamiseks on hariliku molva morfoloogiat arvestades tehniliselt keeruline. Osutatud erandit ei võetud üle delegeeritud määrusesse (EL) 2019/2238 liikmesriikide piirkondliku rühma ja komisjoni vahelise vääritimõistmise tõttu. Seepärast tuleks delegeeritud määruse (EL) 2019/2238 artiklit 10 muuta ja vastav säte lisada.

(11) Delegeeritud määrust (EL) 2019/2238 tuleks vastavalt muuta.

(12) Kuna käesoleva määrusega ettenähtud meetmed mõjutavad otseselt liidu laevade kalapüügihooaja kavandamist ja seonduvat majandustegevust, peaks käesolev määrus jõustuma võimalikult kiiresti pärast selle avaldamist. Võttes arvesse, et delegeeritud määrus (EL) 2019/2238 jõustus 1. jaanuaril 2020, tuleks ka käesolevat määrust kohaldada alates nimetatud kuupäevast,

---

([4]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/c/document_library/get_file?uuid=f2e28988-14e4-4fdf-9770-0619edd32e64&groupId=43805
([5]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([6]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf/0b2566fa-f07c-4215-99a7-3b7aa1a5265e
([7]) Komisjoni 18. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/2035, millega täpsustatakse Põhjamerel teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ajavahemikus 2019–2021 (ELT L 327, 21.12.2018, lk 17).
([8]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf/9798bf87-66be-467a-aeb9-4950cddbddfb

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Delegeeritud määrust (EL) 2019/2238 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 3 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõike 1 punkti b alapunktides 1 ja 3 osutatud erandit kohaldatakse ajutiselt kuni 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõike 1 punkti b alapunktides 1 ja 3 sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 31. juuliks 2020.“

2) Artikli 6 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lõike 1 punktis c ja lõikes 2 osutatud erandeid kohaldatakse ajutiselt kuni 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõike 1 punktis c ja lõikes 2 sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab esitatud teaduslikule teabele oma hinnangu 31. juuliks 2020.“

3) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) punkti n sissejuhatava lause teine lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevas punktis sätestatud vähese tähtsusega erandit kohaldatakse ajutiselt 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. STECF hindab esitatud teaduslikku teavet 31. juuliks 2020.“;

b) lisatakse järgmine punkt o:

„o) ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes hariliku molva põhjalähedase püügi puhul põhjatraale (OTB, OTT, PTB) (võrgusilma suurus 120 mm või rohkem) kasutavate laevadega:

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku molva puhul kuni 3 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 28. august 2020

Komisjoni nimel
eesistuja
Ursula VON DER LEYEN